

מ"ת 9329/04/20 - מדינת ישראל נגד מחמד מדיגם (עציר)

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 9329-04-20 ישראל נ' מדיגם(עציר)

בפני	כבוד השופטת גאולה לזין
המבקשת	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד רמי אלמכאווי
נגד	
המשיב	מחמד מדיגם (עציר) ע"י ב"כ עוה"ד אבנר שמש

החלטה

לפניי בקשה לעצור את המשיב עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו.

1. כנגד המשיב הוגש (ביום 8.4.2020) כתב אישום בגין עבירות בנשק (החזקת נשק ותחמושת) לפי סעיף 144(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977; בגין עבירות בנשק (נשיאה והובלת נשק ותחמושת) לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977; ובגין הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

על פי הנטען בכתב האישום, ביום 30.3.2020 הוזעקו שוטרי תחנת רהט לשכונה 25 ברהט, בשל קטטה שלווה בקולות ירי. נטען כי כאשר הגיעו השוטרים לשכונה 25, ובעודם שומעים קולות ירי ברקע, הבחינו במשיב כשהוא רץ מהמקום תוך שהוא נושא בידיו נשק. נטען כי השוטרים, שהיו בתוך ניידת משטרתית, נסעו במהירות אחר המשיב וכשזיהו אותם הסתובבו ושב על צעדיו במהירות. עוד נטען כי בשלב זה יצאו השוטרים מהניידת והחלו לרדוף אחר המשיב רגלית. נטען כי כאשר תפסו את המשיב, מצאו כי הוא מחזיק בידיו נשק מסוג רובה סער קלצ'ניקוב, ולאחר שהוכנס לניידת נמצאה אצלו מחסנית המתאימה לרובה סער גליל וקלצ'ניקוב, ובה 32 כדורים.

2. יחד עם כתב האישום הגישה המבקשת בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו, זו הבקשה שלפניי. בבקשה נטען כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת העבירות המיוחסות למשיב, והן עדויות השוטרים אשר עצרו את המשיב; חוות דעת מומחה לעניין היות הנשק בבחינת "נשק" כהגדרתו על פי חוק; המשיב אינו מכחיש שהחזיק בנשק וטען כי מצא את הנשק.

לטענת המבקשת, כנגד המשיב קמה עילת מעצר כנגד המשיב, שכן קיים יסוד סביר לחשש שיסכן את ביטחון הציבור. לטענת המבקשת, המשיב החזיק בנשק ובמחסנית טעונה בכדורים ללא היתר, דבר שמסכן את שלום הציבור, שכן אין לדעת מתי ואיך יעשה שימוש בנשק. המבקשת מוסיפה וטוענת כי מסוכנותו של המשיב עמוד 1

מתעצמת גם נוכח העובדה שהמשיב אינו מבהיר מהו מקורו של הנשק.

3.

ביום 8.4.2020 התקיים לפניי דיון בבקשה למעצר עד תום ההליכים.

בדיון, הסכים ב"כ המשיב להימצאותן של ראיות לכאורה ולעילת המעצר. ב"כ המשיב מבקש לשחרר את המשיב לחלופת מעצר בדמות "מעצר בית" בפיקוח אביו של המשיב, מר מדיגם אחמד, ואחיו הגדול של המשיב, מר מדיגם סלימאן.

לטענת ב"כ המשיב, המשיב בן 22, נעדר עבר פלילי, טרם מעצרו עבד כשוחט במפעל עופות בקריית מלאכי. ב"כ המשיב מוסיף וטוען כי בשעת האירוע, המשיב ראה את השוטרים וברח. לטענתו, אי לקשר בינו לבין ארוע ירי שהתרחש ברהט בסמוך למעצר המשיב, דבר שגם לא יוחס לו בכתב האישום.

ב"כ המשיב מפנה לפסיקה מהעת האחרונה וטוען כי נאשמים בעבירות נשק חמורות, משוחררים לחלופת מעצר. לטענת ב"כ המשיב, הערבים המוצעים הם ערבים טובים שמבינים את משמעות הדיווח והפיקוח, ולשיטתו, החלופה המוצעת יכולה לאיין את המסוכנות.

4.

ב"כ המבקשת מתנגד לשחרור המשיב לחלופת מעצר ומבקש להורות על מעצרו עד תום ההליכים. לטענת ב"כ המבקשת, מצב החירום בו אנו מצויים בשל נגיף הקורונה אין משמעו הפיכת מושכלות יסוד בדיני מעצרים, ומפנה בעניין לפסיקת בית המשפט העליון מהעת האחרונה. לשיטת ב"כ המבקשת, אמנם בתקופת מצב החירום לא נערכים תסקירי שירות המבחן, אך לשיטתו שירות המבחן לא מהווה תחליף לשיקול דעתו של בית המשפט. ב"כ המשיבה מוסיף וטוען כי אף אם היה תסקיר חיובי מטעם שירות המבחן, היה עומד על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים. לטענת ב"כ המבקשת, אין מקום להיעתר לשחרור בפיקוח ערבים, שכן הם מתגוררים בעיר רהט, מקום ביצוע העבירות הנטענות.

לגוף העניין טוען ב"כ המבקשת כי נסיבות האירוע מלמדות על מסוכנות גדולה וחשש להימלטות מן הדין, שלא ניתן לאיין באמצעות חלופת מעצר. ב"כ המבקשת מבהיר כי לא מיוחס למשיב ירי, אך גם לא מדובר במי שנתפס מחזיק נשק בביתו או ברכבו, אלא במי 77 שנתפס ברחוב כשהוא נושא נשק ומחסנית. לטענת ב"כ המבקשת, המשיב נמלט בריצה משוטרים בסמוך למקום בו היה אירוע ירי, ונתון זה מגביר את המסוכנות ומצדיק מעצר עד תום ההליכים.

ב"כ המבקשת מוסיף וטוען כי מדובר בבחור צעיר שמצליח להשיג נשק ולא מסביר מאיפה הגיע הנשק, מה שמעיד על כישוריו וקשריו.

5.

בדיון העידו בפניי גם שני הערבים המוצעים - אביו ואחיו של המשיב. אביו של המשיב הצהיר כי הוא לא עובד ומתקיים מקצבת נכות. עוד הצהיר כי הוא יכול לשכן את המשיב בקומה נפרדת בביתו, שם יישאר עמו כל הזמן. אביו של המשיב הביע כעס ואכזבה כלפי המשיב, הוא לצד זאת הדגיש כי הוא מוכן לפקח עליו באופן הדוק וזאת למשך כל זמן המשפט, גם אם ימשך שנה-שנתיים.

עמוד 2

אחיו של המשיב הצהיר כי ככלל הוא עובד, אך בתקופת מצב החירום נשאר בבית, ויוכל להתחלק עם אביו בשעות הפיקוח, גם לאחר שיחזור לעבודה. אחיו של המשיב הצהיר שהוא מבין שהפיקוח על המשיב עשוי להימשך חודשים ארוכים, ואם יצא מהבית יתקשר למשטרה. עוד הצהיר אחיו של המשיב כי הוא מוכן להפקיד סכום כסף משמעותי וברור לו שאם המשיב יפר את תנאי מעצר הבית יחלטו את הכסף.

בדיון הוצעו למעשה שתי חלופות. האחת בבית ברהט, שם ניתן להתקין איזוק אלקטרוני. השניה בבית נוסף שיש לאב המשפחה בפזורת חורה, שם לא קיימת אפשרות של איזוק אלקטרוני. ב"כ המשיב הביע הסכמה לאיזוק אלקטרוני, ככל שמעצר הבית יהיה ברהט.

דיון והכרעה

6. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, את העבירות המיוחסות למשיב בכתב האישום, ולאחר שקראתי את תיק החקירה וחרף התרשמותי החיובית מהערבים המוצעים, הגעתי לכלל מסקנה כי יש להורות על מעצר המשיב עד תום ההליכים.

עבירות הנשק שבהן מואשם המשיב הן "עבירות ביטחון" המקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית (סעיף 21(א)(1)(ג)(2) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, בצירוף סעיף 35(ב)(1) לחוק). באשר לאפשרות להורות על מעצרו של נאשם בעבירות אלו באיזוק אלקטרוני, חוק המעצרים קובע כי לא ייעשה כן אלא אם שוכנע בית המשפט מטעמים מיוחדים שיירשמו כי בשל נסיבות ביצוע העבירה או נסיבותיו המיוחדות של הנאשם ניתן להסתפק במעצר במתכונת זו (סעיף 22(ב)(1) לחוק המעצרים).

בית המשפט העליון פסק לא פעם כי המסוכנות הנובעת מעבירות נשק, אשר מעצם טיבן מלמדות על סכנה אינהרנטית לשלום הציבור - היא כזו אשר למעט מקרים חריגים לא ניתן יהיה לאינה באמצעות מעצר שלא מאחורי סורג ובריה (ר' בש"פ 2221/20 מדינת ישראל נ' פלוני (ניתן ביום 30.3.2020) והאסמכתאות המובאות שם בסעיף 7).

הגם שאין באמור כדי לגרוע מחובתו של בית המשפט לבחון אם ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך שפגיעתה בחירות הנאשם פחותה, באתי לכלל מסקנה כי במקרה דנן, ונוכח החלופות שהוצעו, לא ניתן להסתפק בחלופת מעצר או במעצר בדרך של איזוק אלקטרוני.

7. למשיב מיוחסת החזקה והובלה של נשק מסוג חפץ דמוי רובה סער קלצ'ניקוב ומחסנית טעונה ב- 32 כדורים. המשיב נשא לכאורה את הנשק האוטומטי ברחובה של עיר, כשהוא רץ ממקום בו הייתה קטטה מלווה בקולות ירי, וכשהבחין בשוטרים ניסה להימלט מהם.

למסוכנות היתרה הגלומה בנשיאת נשק מעין זה ברחובה של עיר מתווסף גם החשש מפני הימלטות. תגובתו של המשיב משהבחין בשוטרים, כפי שהיא עולה מכתב האישום ומחומר החקירה, מקשה מאוד על מתן אמון במשיב.

8. לצד זאת, לא נעלם מעיני כי מדובר במשיב צעיר (יליד 1998), נעדר עבר פלילי, שעובר לאירוע ניהל לכאורה אורח חיים נורמטיבי. מעבר לכך, משלא מצוי לפניי תסקיר (ואין אפשרות לקבל תסקיר בעת הזו, בשל מגבלות שירות המבחן במצב החירום המיוחד) אין בידי מידע נוסף אודות המשיב.

9. בדיון לפניי בחנתי את החלופות המוצעות.

הערבים שהתיצבו - אביו של העורר ואחיו - הותירו רושם חיובי. נראה כי מדובר באנשים נורמטיביים, המסתייגים מהמעשים המיוחסים למשיב ומבינים היטב את חומרתם. חרף הצער והבושה שהמעמד גרם להם, דומה כי הם נחושים להירתם עבור המשיב. התרשמתי גם כי הם מבינים את התפקיד שהם מבקשים לקבל על עצמם ואת האחריות הכרוכה בו.

10. ואולם, לא שוכנעתי כי מי מהחלופות שהוצעו מטעם המשיב יכולה לתת מענה מספק למסוכנות הרבה הנשקפת מן המעשים המיוחסים למשיב.

החלופה של "מעצר בית" ברהט, בבית האב, מותירה את המשיב במקום ביצוע העבירה לכאורה, בשכונה בה התרחשה הקטטה המלווה בירי בגינה הוזעקו השוטרים. היא מותירה את המשיב במקום בו התגורר בשעה שביצע לכאורה את העבירה החמורה, שהרי עובר למעצרו התגורר המשיב בבית אביו בשכונה 25 ברהט. גם בתוספת של איזוק אלקטרוני והפקדה משמעותית, אין בכוחה של החלופה לאיין את המסוכנות.

באשר לחלופה המוצעת בפזורת חורה, אמנם מדובר בחלופה מרוחקת במידה מסוימת ממקום ביצוע העבירה לכאורה, אך עדיין אין מדובר בריחוק משמעותי דיו. כמו כן אני סבורה כי ניתן להתבסס על פיקוח אנושי בלבד, בשל הקושי ליתן אמון במשיב.

אשר על כן, אני מקבלת את בקשת המדינה ומורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

ניתנה היום, ט"ז ניסן תש"פ, 10 אפריל 2020, בהעדר הצדדים.

עמוד 4

